

Nr 38.

Av herr **Bengtsson** i Göteborg, om överförande till indragningsstaten av vissa befattningar vid tullverket m. m.

I staten för tullverket är att uppmärksamma, hurusom kust- och gränsbevakningen administreras *dels* under lokalförvaltningen, i det att vad kustbevakningen beträffar personalen, som är posterad vid östersjökusten norr om Karlskrona tullkammardistrikt, står under befäl av vederbörande tullförvaltare, utom i Stockholms skärgård, som lyder under överinspektorens vid tullbevakningsinspektionen i Stockholm befäl, likasom också, vad gränsbevakningen beträffar, personalen i Strömstads tullkammardistrikt och i Jämtland samt även på gränsen mot Finland står under befäl av tullförvaltare, dock i det senare fallet med biträde av en gränsöveruppsyningsman, och *dels* fristående, i det personalen i övriga distrikt sortera under bevakningschefer direkt under generaltullstyrelsen. I detta senare fall uppstå utgifter till avsevärda belopp.

En dylik chefsbefattning är den över Skåne och Blekinge, som otvivelaktigt tillkommit i enbart militärsyfte under en tid då lagöverträdelser mot tullförfattningarne hörde till dagliga företeelser. Men i vår tid, då smuggling ej i någon större utsträckning förekommer, bortfalla åberopade skäl, varför denna undantagsorganisation synes obehövlig. Tillfället härtill är nu särskilt lämpligt, i det att nuvarande befattningshavaren inträtt i pensionsåldern. Som ytterligare skäl för åsyftad åtgärd kan åberopas, att de under senare åren vidtagna åtgärderna, nämligen förstärkande av kustbevakningens effektivitet genom anskaffande av motorbåtar möjliggöra lättare tillsyn. Och i fall, då personalen fordrar uppsikt, så kan ingalunda kustcheferna utöva den bättre än vederbörande tullförvaltare utan snarare tvärt om. Anmärkas bör, att de distrikt, som tillhöra kustcheferna och som i denna motion komma att föreslås överflyttade till vederbörande tullförvaltningar, icke äro längre utan snarare kortare än de distrikt, som för närvarande inspekteras av tullförvaltare.

I fråga om kustchefens förmedling så kunna givetvis skrivelser av generaltullstyrelsen sändas direkt till kustöveruppsyningsmännen eller genom vederbörande tullförvaltning. Härvid bör särskilt anmärkas, att kustbevakningspersonalen har att till kustbevakningschefen inrapportera, vad som tilldrager sig med avseende på tullbeslag och strandvrak m. m., men att kustbevakningschefen synes ingenting ha med dessa ärenden att skaffa, enär tullförvaltningen anslår kungörelser, förrättar auktioner och väcker åtal m. m., som kunna vara förknippade med kustpersonalens åligganden, samt att det dessutom åligger tullförvaltningen att hava om hand utanordningen av avlöningarna.

I kustbevakningschefens instruktion upplyses bland annat, att han skall inspektera personalen en gång i kvartalet, och synes denna förrättning vara ett av de viktigaste av hans åligganden.

Enahanda förhållande råder med avseende på kustchefsbefattningen i (Göteborgs och Bohuslän samt Halland.

Chefsbefattningen för Dalsland, Värmland och Dalarne tillsattes 1904. Enligt inhämtade upplysningar har tjänsten tillkommit på så sätt, att tullkammaren i Karlstad sände en och annan gång sin kontrollör uppåt gränsen för att inspektera den under tullkammaren lydande gränsbevakningen, varvid nämnda kontrollör erhöll namnet bevakningskontrollör och slutligen bosatte sig i Arvika. Chefen har även här tydligen endast att inspektera personalen, och sker denna inspektion enligt instruktion så, att personalen inspekteras en gång om året i Dalarne och två gånger om året i Dalsland och Värmland, då han har att bland annat syna de s. k. dagböckerna. I detta fall bör med minst lika stor trygghet dessa tjänsteåligganden kunna utföras av gränsuppsyningsmännen, och härmed skulle staten besparas en utgift på cirka 9,000 kronor.

Som redan blivit nämnt står gränsbevakningen vid finska gränsen i likhet med den i Jämtland och Strömstad under befäl av vederbörande tullförvaltare, men skiljer sig från dessa senare i det avseendet, att under tullförvaltarens befäl är ställd en gränsöveruppsyningsman, enligt en även här tilltänkt militär organisation, ehuru densamma ej blev fullföljd.

Gränsöveruppsyningsmannens tjänstgöring är i huvudsak densamma som gränsuppsyningsmannens utom det, att den förre står som en onödig mellanhand mellan de senare och Haparandas tullförvaltare. Härvid bör även anmärkas, att gränsuppsyningsmännen emottaga influerna tullmedel, sköta utbetalningar av avlöningar, förmedla order och föreskrifter m. m. till personalen. Redovisningen av tullmedel sker direkt till tullkammaren.

Enligt instruktion har gränsöveruppsyningsmannen att inspektera långt

avlägsna platser två gånger om året. Numera finnes vid de flesta posteringar telefon och postförbindelser, som underlätta tullkammarens tillsyn. En indragning av de bägge kustbevakningscheferna, gränsbevakningschefen och gränsöveruppsyningsmannen skulle, utom resekostnadsersättningen, vilken ej är fixerad för kustbevakningscheferna, men som utgår med 2,500 till gränsbevakningschefen och 1500 kronor till gränsöveruppsyningsmannen, bespara staten en summa av kronor 27,400. En företagen indragning torde dock ha till följd, att reseersättningen för tullförvaltarna i Falun och Karlstad, på vilka inspektionsåliggande böra helt överföras, höjes för vardera från 500 kronor till 800 kronor, samt att tullförvaltaren i Haparanda erhåller 1,000 kronor.

På grund av vad jag här ovan anfört hemställes vördsamt,

att Riksdagen måtte besluta, att de två i kungl. tullverkets stat befintliga kustcheferna och gränsbevakningschefen i Dalsland, Värmland och Dalarne samt gränsöveruppsyningsmannen vid gränsen mot Finland måtte överföras på indragningsstaten, och

att Riksdagen även måtte besluta höja tullförvaltarnes i Karlstad och Falun resekostnad med 300 kronor vardera samt att tullförvaltaren i Haparanda måtte beviljas 1,000 kronor i resekostnadsersättning.

Stockholm den 23 januari 1914.

Magnus Bengtsson.
